

LEERLINGENFEEST

HEMELVAART VAN JEZUS

Op de Olijfberg ten oosten van Jeruzalem, in een ommuurde ruimte (resten van een oude basiliek) bevindt zich een kleine kapel die herinnert aan de Hemelvaart van Jezus. In de vloer van het kleine heiligdom wordt de pelgrim een stuk rotssteen getoond waarin een voetafdruk van Jezus te zien zou zijn toen Hij zich afzette om ten hemel te varen. Die steen is er echter pas geplaatst eeuwen na Christus. Dit toont wel aan hoe Christenen vaak tegen de Bijbelse vertellingen aankijken; ze willen precies weten wat er gebeurd is. Al te gemakkelijk worden we dan echter op het verkeerde spoor gezet. Het is dus uitkijken geblazen. Bijbelse verhalen zijn geen reportages of krantenverslagen. Het verhaal over de Hemelvaart van Jezus is misschien niet eens zoiets uitzonderlijks. In de Joodse traditie wordt verteld dat ook Henoeh (Gen. 5,24) en Elia (1 Kon. 2,1-18) ten hemel gevaren zijn en de Islam kent de traditie van de hemelvaart van Mohammed. Van Maria, de moeder van Jezus, zeggen we dat zij ten hemel is opgenomen. Al die tradities vertellen van die hemelvaarten op een andere manier, de ene nog meer wonderbaar dan de andere.

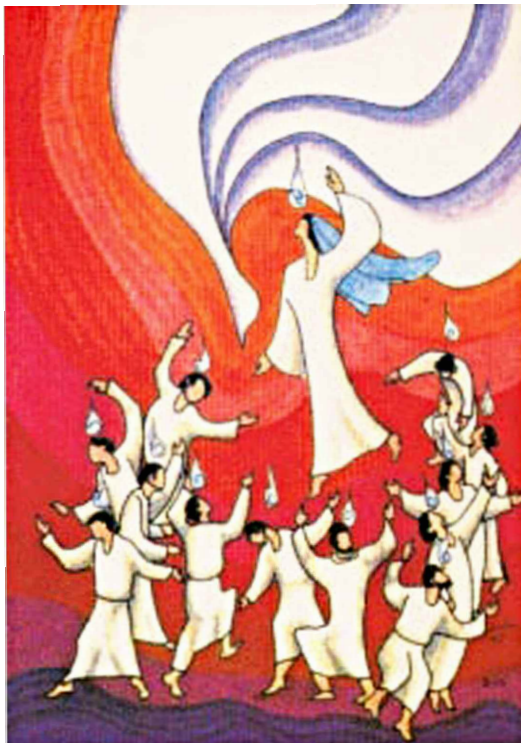
Wij vieren de Hemelvaart van Jezus veertig dagen na Pasen want zo staat dat in de Handelingen van de Apostelen (Hand. 1,3). Maar Lucas, de auteur van dat boek, schrijft in zijn evangelie dat Jezus ten hemel voer op de eerste dag na zijn verrijzenis (Luc. 24,1.13.36.50-51). Spreekt de evangelist zichzelf dan tegen? Op het eerste gezicht doet hij dat ongetwijfeld, zeker als je die teksten leest als kalenderaanduidingen. Maar Lucas is geen kalender- of agenda-organisator. Bij de vermelding van veertig dagen moeten we goed op onze hoede zijn, want veertig is een getal dat vaker voorkomt in de Bijbel. Het gaat dan om de symbolische aanduiding van een lange tijd, vaak een tijd van voorbereiding op wat komen gaat, zoals de veertig jaren dat de Hebreëen door de woestijn trokken op weg naar het Beloofde Land, de tocht van veertig dagen van de profeet Elia



*terug naar huis in
Emmaüs*

om bij de godsberg, de Horeb, te geraken (1 Kon. 19,8), de veertig dagen die Jezus doorbracht in de woestijn (Luc. 4,2) als voorbereiding op zijn zending. En nu dus weer veertig dagen, tijd van voorbereiding voor de leerlingen op hun zending na de dood van Jezus.

Of die leerlingen dat meteen begrepen hebben is natuurlijk de vraag. Heimwee naar de tijd van Jezus aanwezigheid in hun midden is heus zo vreemd niet. Lucas vertelt, bijvoorbeeld, van twee leerlingen die ontmoedigd waren geworden door de dood en de in hun ogen definitieve afwezigheid van Jezus. De lijfelijke afwezigheid van de Meester maakt de leerlingen nerveus, onzeker, bang. Daarom besloten die twee terug te gaan naar huis in Emmaüs. Pas na een bijzondere ervaring van de aanwezigheid van de verrezen Heer werden hun ogen geopend en waren ze in staat om alles anders te gaan zien (Luc. 24,13-35). Iets dergelijks vertelt Lucas ook in het begin van het boek Handelingen. Daar voert hij twee mannen in witte kleren op die de leerlingen aanspreken en hen zeggen dat omhoog blijven kijken niets uithaalt, dat ze de verkeerde kant op kijken. Je kunt het zien als een oproep om in de goede richting te kijken, naar de zending die ze te vervullen hebben in Jeruzalem, Judea en Samaria tot aan de uiteinden van de aarde (Hand. 1,8), dat wil zeggen tot in het centrum van de toen bekende wereld, de keizerstad Rome.



*kijk uit naar waar jouw
zending ligt*

Daarom is Hemelvaart niet alleen een Christusfeest waarop iets heel bijzonders, iets heel wonderlijks gebeurt, maar het is ook, en misschien zelfs nog sterker, een leerlingenfeest: het feest waarop de blik van de leerlingen in de goede richting bijgesteld wordt: kijk uit naar waar jouw (jullie) zending als leerling(en) van de Heer ligt en zorg dat je daar goed op voorbereid bent. Lucas vertelt dat de leerlingen zich in gebed daarop bezonnen 'in het bovenvertrek waar zij verblijf bleven houden', samen met Maria, de vrouwen en met zijn broeders (Hand. 1,14) en van waaruit zij vanaf Pinksteren getuigenis begonnen af te leggen van Jezus en van het koninkrijk Gods.

Gerard van Buul ofm